

TOP

NR. 1 • 1965 • KRONER 1.85

POP

THE KINKS • THE BEATLES
THE **Rolling Stones**
PETER BELLI • LES RIVALS
•••• THE DEFENDERS ••••
GIGANT
FARVEBILLEDE: **ELVIS**

Pauli & Jørgensen

TOP POP

Redaktion, annoncer og ekspedition:
Linnesgade 25, København K.
Telefon Minerva 1650
Udgiver: Jørgen Lademann
Redaktør: Carl W. Bærentzen
(ansvarshavende overfor presseloven)
I redaktionen: Jørn Adrian
Tryk: Fr. Martin, Christiansfeld
Løssalgsspris pr. nummer: kr. 1,85
Top-pop udgives af forlaget Skrifola a/s
i samarbejde med månedsbladet Vi
unge/Film-journalen og udkommer den
15. i hver måned

VELKOMMEN som læser af TOP-POP

Det er altid en stor og spændende dag, når et nyt blad for første gang præsenteres for publikum. Den 15. maj 1965 ikke mindst for os, som igennem måneder har truffet forberedelserne til at kunne sende Top-Pop ud til læserne.

Navnet forpligter. Det ved vi, og vi er ganske klar over, at læserne venter noget ganske særligt af os.

Vi kan love, at ingen vil blive skuffet over at have lagt en lille daler på bladhandlerens disk for at få Top-Pop. Vi vil i dette – og i fremtidens mange numre – give alt for at skaffe det bedste læsestof og ikke mindst de bedste billeder frem til bladet. Store farvebilleder, helsidefarvebilleder, dobbeltsidefarvebilleder og et festligt farvegigantbillede, vil den 15. i hver måned være samtaleemnet for alle unge i hele landet. Alle øjeblikkets store idolnavne vil få en fornem plads i Top-Pop – i flotte farvetryk.

Der er meget at skulle leve op til. Men vi er friske unge folk på redaktionen, og vi vil meget gerne lytte til ethvert forslag fra vore læsere.

Velkommen som læser af Top-Pop. Vi skal nok få det sjovt sammen. God fornøjelse – og på gensyn den 15. juni...
Redaktionen.

TRAVLE MÅNEDER FOR

PAUL JOHN GEORGE RINGO

De fire Beatles ligger ikke på den lade side for tiden. De har så meget at gøre og så mange aftaler der skal holdes, at hvis ikke de forlængst havde planlagt en kombineret ferietur og lidt TV i Spanien, vil de kunne skyde en hvid pil efter at få sommervarm på næsen.

Beatles dynamiske manager, Brian Epstein, var i strålende humør, da vi for få dage siden havde ham i telefonen for at høre om drengenes nærmeste fremtidsplaner.

– I disse dage er vi ved at lægge sidste hånd på vores nye film som foreløbig har fået

– *det må være en*

SMART MISFORSTÅELSE

Som I sikkert har læst i flere blade i den senere tid skal Peter Belli og Gunilla Thorn danne nyt dansk filmpar. Vi kan fortælle, at der absolut ikke er det mindste om snakken.

For at understrege vores påstand har vi snakket med de implicerede ifølge artiklerne.

Harry Olsen, Dansk/Svensk Film:

»Vi har syslet med tanken om at lave en pigtrådsfilm, men vi har aldrig taget stilling til, hvem der skulle være med. Iøvrigt er det da klart at Peter Belli ville komme først ind i billedet, men så skulle det da være alene«.

Ole Boye, Se & Hør:

»Jo, jeg går og arbejder med ideen, men i første omgang er det da ikke nået længere. Skulle jeg skrive en pigtrådsfilm ville det blive omkring en gruppe, og så er det jo muligt, at Peter Belli er den rigtige.

Peter Belli:

»Jeg kan sku ikke filme, og jeg er aldrig blevet spurgt om det. Ihvertfald ikke som filmpar med Gunilla, som jeg iøvrigt synes vældig godt om.

Gunilla Thorn:

»Jeg kender ikke noget til det endnu, men det bliver sikkert ikke til noget«.

Niels Wenkens, SBA, Peter Belli's impresario:

»Peter skal ikke danne filmpar med Gunilla Thorn. Forøvrigt er jeg slet ikke blevet præsenteret for ideen på anden måde, end at man har sagt, at det kunne være sjovt«.

i front linien

titlen »Help«, og om 14 dage skal vi til Paris. Her skal Beatles dels give koncerter, dels være med i et par TV-shows.

Det meste af juli rejser Paul, John, George og Ringo til Spanien for dels at prøve på at slappe lidt af, dels at lave TV og endelig for at forberede et nyt program som skal præsenteres, når gruppen i august tager turen over Dammen, for at optræde rundt om i Amerika i de følgende 14 dage. Vi skal her – endnu engang – blandt andet lave et coast-to-coast program i det berømte Ed Sullivan-show...

– Er der chancer for at Beatles indenfor det næste halve år kommer til Danmark. Med Ringo?

– Det tør jeg ikke give noget endeligt svar på i dag...

– Står det i forbindelse med de vedholdende rygter om, at Beatles skal opløses?

– Skal vi ind på det igen? Der har været tale om at holde op mens legen var god. Men legen er sandelig stadig god. Vi kan stadig vælge og vrage mellem tilbuddene og drenge har vældig lyst til at klø på...

Som I kan se på »Ti på toppen« side 15, er The Beatles også godt med her. Det varer nok endnu længe inden showbusiness' mest fantastiske kapitel er forbi...

NYT FILMPAR Peter og Gunil

- læs her eventyrlige *om the Defenders* succes

De er alsidige, dygtige og selvironiske skrev svensk blad i begejstret anmeldelse

Det danske succes-pigtrådsorkester **The Defenders** forsvarer for tiden smukt den danske 220 volt musik. Om kort tid starter de atter et nyt fremstød – oven i købet på det internationale pigtrådsmarked.

De har fået pigtrådens blå stød. Til efteråret opnår de ikke alene tusinder af teen-ageres drøm, men adskillige pigtrådsorkestres: De skal spille sammen med **The Rolling Stones** på en tourné i pigtrådens hjemland, **England**.

Ideen til tourneen er de rullende stens engelske manager **Eric Easton** kommet med. Invitationen blev givet under de langhårede englænders nylige skandinavien-tourne, hvor danskerne med stor succes optrådte som opvarmere for de berømte engelske drenge.

Nu skal de gentage successen og vise hvad de duer til overfor et meget kritisk engelsk publikum til september under en tre ugers tourné.

At det blev **The Defenders**, der skal være de danske ambassadører i **England** kan ikke overraske, efter at **Peter Belli** og hans rivaler netop er kommet hjem derfra. Sammen med **Les Rivals** er **The Defenders** for tiden de eneste danske orkestre på danske hitlister. **The Defenders** plade, »Cadillac«, er købt af andre end lige familien. Den ligger mellem de 10 mest solgte herhjemme.

Orkestret består af:

Rudolf Hansen, 17 år og basguitarist. Han er musikalsk arveligt belastet med en far, der er musiker. **Rudolf Hansen** er desuden den sidst ankomne til orkestret, hvor han har spillet i halvandet år.

Flemming Sørensen er med sine 20 år orkestrets ældste, er rytmeguitarist og **The Defenders'** sanger.

Jens Dahl, 18 år og singleguitarist.

Ken Gudmann, 17 år og orkestrets trommeslager.

Orkestret har eksisteret i tre år, hvor det har besøgt næsten samtlige danske købstæder. Inden de drager af til **England** skal de på tourné i **Jylland** og derefter til **Finland**, hvor de tidligere har optrådt foran jublende finske teenagere.

De svenske teenageres reaktion var ikke stort anderledes end de finskes. Måske var den endnu bedre. Efter **The Defenders'** optræden i **Stockholm** sammen med **Mick Jagger** og **Co.** har de svenske blade betegnet orkestret som helt på toppen. I verdensklasse.

Sveriges største morgenblad, **Dagens Nyheter**, kaldte sin anmeldelse af de rullende stens koncert:

»Dansk orkester slog **Rolling Stones**«.

Bladets anmelder, en dame, fastslår derefter, at **The Defenders** nærmest stjal billedet fra de berømte englændere.

»Det ret ukendte (det må være i Sverige)

danske orkester blev hilst med noget tamme klapsalver, men efterlod et »tændt« publikum, skrev bladet.

Journalisten fastslår derefter, at det er et af de mest show-betonede orkestre, hun nogensinde har set optræde på en tribune. Hun bruger derefter rosende vendinger som »alsidigt, dygtigt, vældigt humør og selvironisk«.

De fire danske drenge tager den flotte kritik meget roligt, selv om det er første gang, at de skal til **England**. Det længste de endnu har været væk er **Skagen** og **Finland**.

Rudolf Hansen sagde efter at have læst den smukke ros.

– Damen (journalisten) er nok blevet varm på en af os...

helside farve-
billede af
The Defenders
på næste side

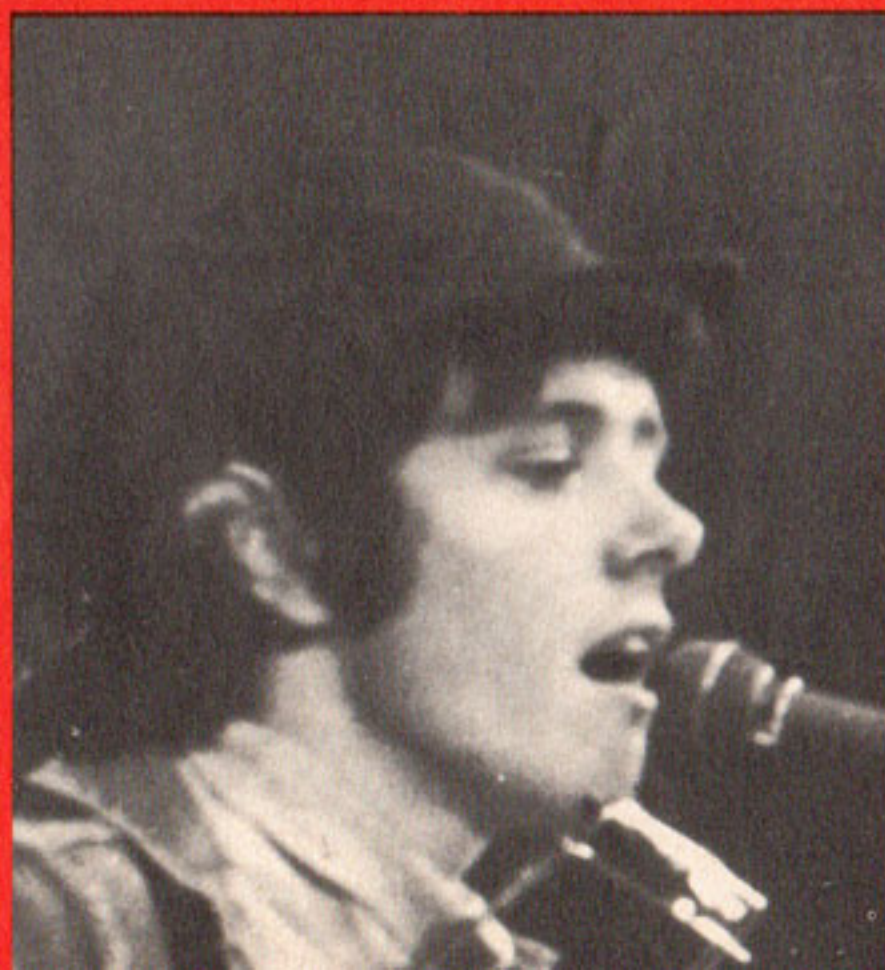

Alle grupper og solister blev modtaget af et begejstret publikum, da de kom ind på tribunen, men da THE BEATLES kom, var jublen ubeskrivelig. De præsterede et show, der fik alt andet til at blegne. Til venstre: MICK (STONE) JAGGER gav selvfølgelig »Tell Me« ...

THE

TOM JONES (til venstre) og en af engelsk pops populære (og mest fjogede) idoler, JIMMY SAVILE. Nederst: Endnu et spændende navn: DONAVAN.

Se det var TOP POP

Den største overraskelse var sangeren og entertaineren TOM JONES. Han er en showmand, vi nok skal komme til at høre meget nyt om fremover ...

GREATEST SHOW

DUSTY SPRINGFIELD bliver bedre og bedre. Hendes sange sidder i plet, hendes sceneoptræden er perfekt, rapporterer vore udsendte medarbejdere fra Empire Pool...

Lille CILLA BLACK havde det ikke helt nemt. Hun måtte give alt, hvad hun har i sig for at klare DUSTY SPRINGFIELD. Selv syntes hun tilfreds. Publikum derimod var ikke i tvivl om, at Dusty var deres (sexede) yndling...

Der har altid været stor interesse omkring det engelske musikblad New Musical Express' årlige pigtrådsconcert. Men aldrig så stor, som i år. Få timer efter at billetsalget var åbnet måtte den røde lygte hænges ud. Forudbestillingerne havde været så mange, at det enorme Empire Pool med dets mange tusinde pladser var pakket.

Hvorfor? Ganske enkelt, fordi alt, hvad der kunne tromles sammen af det bedste engelske pigtråd, var til stede. Enkelte grupper havde forlængst skrevet udlandskontrakter, som måtte overholdes, hvilket selvfølgelig var beklageligt, men til gengæld gav alle de hjemmenværende alt hvad de havde i sig.

NME-pop-show'et blev en begivenhed, som længe vil huskes. De mange tilrejsende fra nær sagt alverdens lande – fortrinsvis koncertarrangører og pressefolk – udtalte efter showet til Top-Pop's udsendte medarbejdere, at enhver der frygter, at pigtrådsunderholdningens dage er talte, hurtigst muligt må tro om igen. De var ganske enkelt aldeles overvældet af, hvad de havde oplevet. Og det er alt sammen folk, der ved, hvad de snakker om. Det er folk, som koldt ser på, hvad der giver penge, og folk, som i deres kritik ikke viger tilbage for at sende grupper til tops – eller ud over afgrundens rand.

Hvor mange aftaler der blev sluttet med henblik på Danmark, lå ikke ganske klart ved redaktionens slutning. Men samtlige danske koncertarrangører havde aftalt møder med managers og impresarier i dagene efter det festlige show. Så meget står klart: vi kan vente et hektisk efterår med mange af øjeblikkets største navne rundt om i de danske koncertsale...

OBS

HUSK

Nu har I 14 dage til at læse Top-Pop i inden I skal ha' det ny nummer af

som igen vil blive udsolgt på få dage ... Vi kan nemlig allerede nu fortælle, hvem I skal møde:

ELVIS

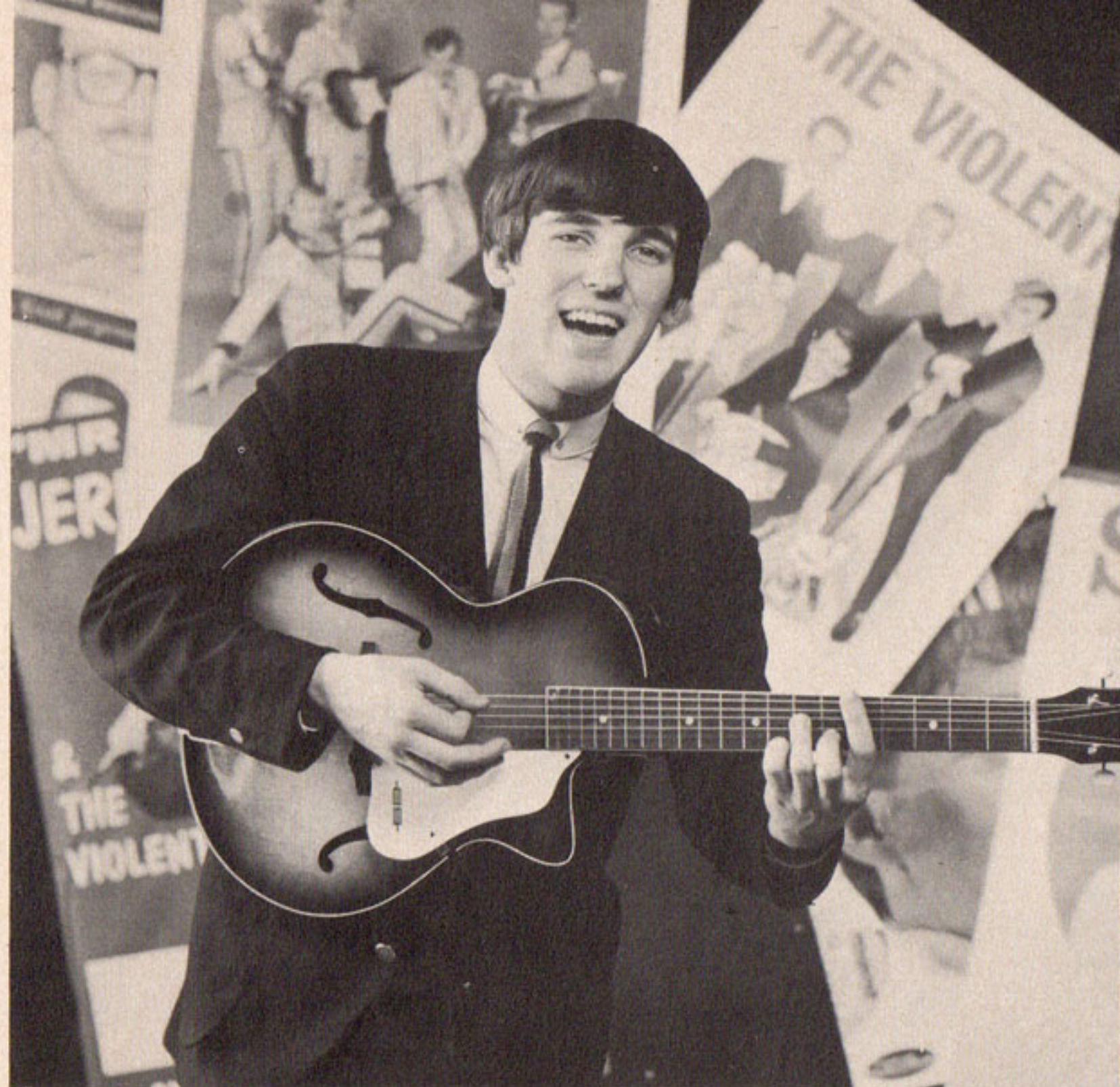
**Ringo og Maureen
The Animals**

**Mick Jagger
Paul McCartney
og Ole Neumann**

Og husk ...
Næste TOP-POP kommer den 15. juni.

***the
Kinks***

Først The BEATLES. Så The STONES. Nu The KINKS. Efter den aldeles overrumplende succes Kinks fik i København ved tre totalt udsolgte koncerter, iler vi med at præsentere de fire drenge som Top-Pop's første dobbeltsidebillede. Den popularitet fyrene har opnået rundt om i pigtrådsverdenen, beviste de fuldtud at kunne leve op til. Det var et top-orkester vi meget snart gerne byder velkommen igen ...

Mikrofon 72,-

De får denne
„Lucky Seven“

Orkester

guitar FOR KUN KR.

13,50

KONTANT OG DEREFTER
KR. 13,50 HVER 14. DAG

Lær at spille guitar som Deres idoler... Vor verdensberømte Jørgen Ingmann hjælper

Allerede efter første lektion kan De akkompagnere til 2 slagere, selv om De ikke kan et nodetegn i dag. ★ De spiller melodierne, medens De lærer rigtige noder. ★ De får privatundervisning pr. post for kun 45 øre om dagen. ★ De får chancen til at købe guitar og mikrofon til særdeles fordelagtig pris.

JØRGEN INGMANN, hvis enestående indspilning af »Apache« og »Pepe« forlængst har gjort ham kendt i mange lande, slog sin verdensberømmelse fast, da han og GRETHE INGMANN med »Dansevisen« vandt MELODI GRAND PRIX 1963 i London.

Hvor mange gange har De ikke beundret Jørgen Ingmanns fantastiske guitarspil på gramofonplader, i radio, TV eller på scenen? Vil De også gerne være beundret og populær, så er chancen der, hvis De lærer at spille guitar.

Uanset hvor De bor, kan De nu få Jørgen Ingmann som guitarlærer. Han giver privatundervisning pr. post, altså hjemme hos Dem selv, så De kan øve Dem, når som helst det passer. Jørgen Ingmann lærer Dem at spille guitar efter sin hurtige metode, der er så enkel, at selv et barn kan forstå den. Og det bedste ved det hele er, at De har det så morsomt hele tiden. De slipper for alle kedsommelige skalaøvelser og lærer i stedet at spille melodier samtidig med, at De lærer at læse rigtige noder samt akkordanalyser og transponeringer.

De får guitarundervisning for mindre end 45 øre om dagen.

Jørgen Ingmann har koncentreret sit guitarkursus i 16 lektionsbrev. De får et tilsendt hver fjortende dag for kun kr. 7.50 pr. brev (mod postopkrævning) – og mere behøver De ikke, selv om De eventuelt tager kurset sammen med nogle af Deres venner.

»Spørg mig så meget De har lyst det koster intet ekstra«, siger Jørgen Ingmann. »Med hvert lektionsbrev modtager De et særligt spørgeskema. – Under kurset skriver De evt. spørgsmål på disse skemaer og sender dem til mig efterhånden. Jeg svarer omgående, og det koster Dem ikke en øre«.

Alle noder uden ekstra udgifter.

Noder til en masse kendte melodier, faktisk alt det materiale, De behøver for at lære at spille guitar, er indbefattet i kurset. Alene dette er mere værd end hele kursuspriisen.

Her er et specialtilbud til de, der ingen guitar har:

De får en »Lucky Seven« orkesterguitar for kun kr. 13.50 i udbetaling og derefter kr. 13.50 hver 14. dag, til hele beløbet, kr. 216.– er betalt. **KONTANT koster guitaren kr. 196.–, og De sparer kr. 20.–.**

»Lucky Seven« er trods sin fantastiske pris et fortræffeligt instrument.

Målene er: 98 cm lang, 36 cm bred.
For kr. 72.– ekstra kan De lave Deres »Lucky Seven« om til EL-guitar.

Kun kr. 72.– koster en mikrofon til Deres »Lucky Seven«, som De selv kan påmontere – OG SÅ HAR DE EN EL-GUITAR. Som forstærker kan anvendes en alm. radio.

HØR HVAD NOGLE AF INGMANNS ELEVER SIGER

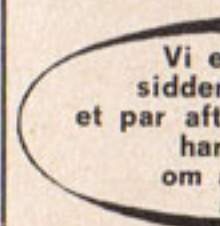
Leif Bach Pedersen
Ikast:

Kurset var meget interessant. Jeg tror, selv et 10-års barn kunne have forstået det. Vi har et lille pigtrådsorkester, og jeg har lært min lillebroder John at spille guitar.

Birger Knudsen
Rødding:

Jeg har spillet guitar i 2 år. Deres kursus har været til stor hjælp for mig, for jeg var ikke alt for sikker i akkorder og rytme.

Henrik Fiedler
Hals:

Vi er nu tre, der sidder og hygger os et par aftener om ugen. Vi har fået tilbud om at komme ud at spille.

Begge kuponer skal udfyldes (husk betalingsvilkår) hvis De ønsker både guitar og kursus.

**Til WESTIN & CO. FORLAGS A/S, Carl Jacobsensvej 25,
København Valby. Tlf. 30 86 95**

Herved bestiller jeg:

Jørgen Ingmanns guitarkursus. Send det første lektionsbrev omgående og de 15 øvrige med 14 dages mellemrum.

☐ Jeg indlæser hvert lektionsbrev med kr. 7.50 plus porto.

☐ Hele kurset **kontant kr. 120.–** ved modtagelsen af første kursusbrev.
De sparer over 23.– kr.

1 stk. »Lucky Seven« orkesterguitar
☐ KONTANT kr. 196.–
☐ pr. RATE med kr. 13.50 hver 14. dag til hele beløbet, kr. 216.–, er betalt (omkostninger incl.)
VAREN FORBLIVER SÆLGERENS EJENDOM til hele beløbet er betalt. Forsendelsesomkostningerne opkræves sammen med 1. afdrag.
☐ Guitar-mikrofon. Sendes – også separat – pr. efterkrav for kr. 72.– plus forsendelse. Sælges kun kontant.

Navn

Den 1965

Adresse

Adresse

*Som en komet
er France Gall steget til
vejrs på den internationale
stjernehimmel - og hun er en
pige vi kan glæde os til
at stifte nærmere
bekendtskab med . . .*

PIGEN der ikke kunne sige

17 år og millionær . . .

Sådan skrev BT om **France Gall** efter at hun aldeles overbevisende havde vundet årets Melodi Grand Prix i Neapel med sangen »Poupee De Cire Poupee De Son« . . .

Vi retter spotlyset mod hende:

Data: Født den 9. oktober 1947 i Paris. En yndig ung pige, meget fotogen. En amerikansk journalist sagde om hende: Hun er en lille fransk dukkepige.

Familien: Lige fra barnsben har hun levet i og omkring musikens verden. Hendes far, **Robert Gall** har skrevet mange sange, blandt andet til **Charles Aznavour** - og selvfølgelig til sin datter. Hendes bedstefar, **Paul Berthier**, startede som ung et sangkor. Hendes mor, **Cecile**, har gjort alt for at opildne France's to 19-årige tvillingebrødre, **Patrice** og **Philippe** til at spille henholdsvis guitar og trommer. I det stille skriver de to brødre nu også sange til - lillesøsteren.

Starten: France kvadrede som en lærke fra hun var ganske lille, og hendes største ønske var at få lov til at prøve at indspille plader. Her sagde forældrene imidlertid stop. De ville ikke give deres samtykke før hun havde trænet, trænet og atter trænet. Derfor gav de hende en båndoptager, så hun kunne høre sig selv om og om igen - og høre fejlene hun begik. Først på sin 16-årsdag, den 9. oktober 1963, fik hun lov til at sætte sit navn under den grammofonkontrakt, som i måneder havde ligget og ventet, forsvarligt gemt væk i faderens skrivebordsskuffe. Det var måske fordi France som regel glemte at læse sine lektier og derfor ikke just fik de bedste karakterer i skolen, at forældrene gav sig. De indså, at musikken var France's hele liv . . .

I showbusiness-svikhollen: Det syntes ikke vanskeligt for hende at erstatte skolearbejdet med en scenevant sangerindes travle døgn. Hun berettede om sig selv i en serie interviews, lod sig fotografere, kastere sig frygtløs frem foran TV-kameraerne, og fortryllede alle med sine sange. Hun blev et navn - på rekordtid.

France sagde aldrig nej. Det havde hun simpelthen ikke råd til. Hun indså, at der

skulle arbejdes hårdt lige fra starten. Hun blev indbudt til at synge ved velgørenhedskoncerter, og hun accepterede. Hun blev bedt om at synge i små lokale foreninger og skoler rundt om i Luxembourg, Frankrig og Belgien, og hun ofrede sig helt for sin sang. Ofte for så små honorarer, at de end ikke kunne dække udgifterne til mad og drikke. For hun elskede at synge. Og så vidste hun, at hun lærte noget nyt hver gang hun gik ind på en scene. I sin sparsomme fritid sad hun hjemme og lyttede til sine store idoler **Sylvie Vartan**, **Francoise Hardy** og **Petula Clarks** plader.

I Paris: I sit hjem har hun indrettet sit eget værelse - yderst romantisk. Fra sine vinduer - lejligheden ligger på 16. etage - har hun en vidunderlig udsigt over hele Paris. Hendes bedste ven hedder **Nougat** og det er en lille sort puddel. Hendes store hobby er at snakke i telefon. Gerne flere timer ad gangen.

France dyrker flere sportsgrene. Hun er ivrig tilskuer ved større fodboldkampe, selv holder hun af at spille tennis, at svømme - og at sejle. Hendes garderobe er yderst beskednen. Bedst føler hun sig tilpas i en sweater og stramme slacks.

Og så er det sjovt at bemærke: France Gall har aldrig sunget andet end franske sange. Det er ikke ligefrem noget princip hos hende, men hun synes fransk musik og franske tekster passer bedst til hendes temperament . . .

Det kan vi andre jo kun hilse med tilfredshed midt i en tid, hvor øjeblikkets idoler snart synger på deres eget, snart på alle mulige andre sprog . . . ★

Kort og godt om LES SURFS

Så åbner Tivoli-varieteen sæsonen 1965 og det med et program, som nok kan give anledning til et notat.

Der er tre top-attraktioner. **Osvold Hel-muth** med sit store viseprogram... **Oscar Peterson** og hans trio (yderligere præsen-tation skulle vel ikke være nødvendig efter »lokomotivet«s succes-koncerter for et par måneder siden i Tivolis koncertsal).

Og så er der **Les Surfs** (billedet), som fortjener en nærmere præsentation.

Der er **Coco**, 20 år. Hans hobby er dans. Han er gruppens ældste, og han er gruppens

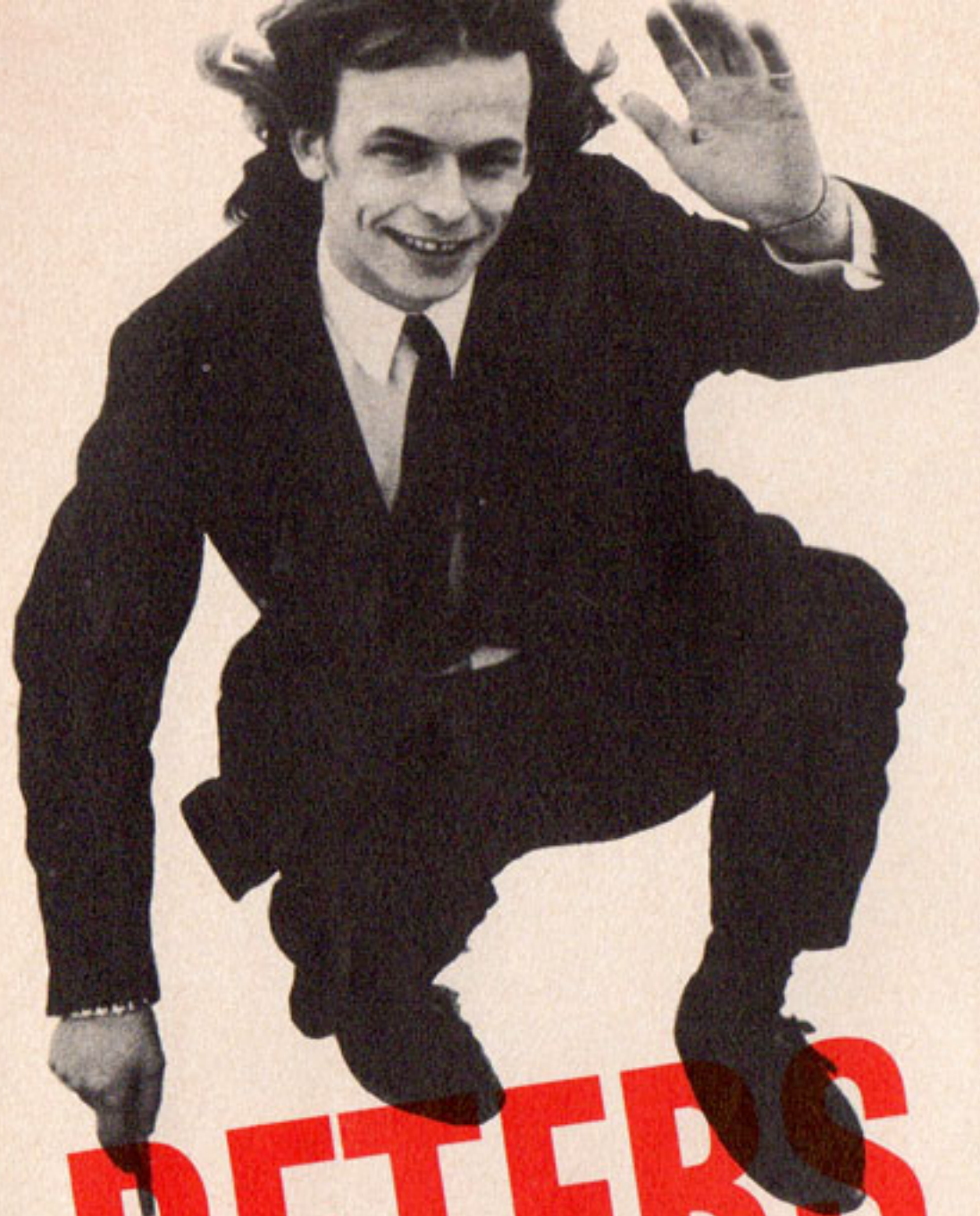
leder. Det værste, han ved, er ulydighed blandt sine søskende. Og dem har han mange af. 11 i alt. Og de fem udgør sammen med ham selv Les Surfs. **Pat** er 19 år. Han elsker westerns og afskyr arbejde. De andre søskende siger, at han er nervøs – og kro-nisk forelsket. 18-årige **Rocky** har kun én hobby, som han dyrker i tide og utide. Nem-lig at sove. Han bliver rasende, når nogen vækker ham, men når han først er kommet til sig selv, er han altid oplagt til sjov og ballade...

Så er der **Dave** på 17. Han er flokkens roligste medlem. Ikke desto mindre har han

faldskærmsudspring som hobby. Han kan lide alt – undtagen piger, der driller ham – og taler for meget. 16-årige **Moniques** drille-rier må han imidlertid finde sig i. De to søskende har et meget nært sangligt sam-arbejde. Monique er gruppens frisør. Til gengæld slipper hun for at lave mad. Det er det værste, hun ved. Yngste medlem af Les Surfs er **Nicole** på 15 år. Hun er samtidig gruppens mindste. Hun måler kun 1,47 meter. Det betyder nu ikke, at gruppens alderspræsident og »fyrstårn« behøver at se ned på hende. Han måler nemlig selv kun 1,55 meter...

PETER BELLI & LES RIVALS er travle folk på stadig fart . . .

Vi kom til Skotlands største by Glasgow torsdag den 22. april. Flyveturen fra København varede kun et par timer. Vi nød alle turen i det varme solskin over skydækket. Da vi lagde an til landing var luften grålig og tæt af røg fra mange tusinde skorstene i den store industriby. Glasgow er på størrelse med København, men ser helt anderledes ud fra luften.

Efter ankomsten gav Henrik sig til kende med sin evindelige sult. I al venlighed spurgte han en forbipasserende steward i lufthavnen om, hvad englænderne spiste. Det skulle Henrik aldrig have gjort. En skotte er ikke en englænder, lød det forarget fra stewarden. Skotland er et selvstændigt land med fem millioner indbyggere, basta!

Det lille intermezzo var faktisk guld værd. Tænk om vi havde stået på scenen og havde sagt englændere til skotterne? Det svarer til at kalde en dansker for en svensker.

Nå, men om aftenen viste det sig, at skotterne ikke tager sig selv så højtideligt, som man skulle tro. De store dagblade havde anmodet om en pressekonference, og vi tog imod på vores hotel. Journalisterne var meget vittige og i det hele taget nogle friske fyre. Niels spurgte en af dem om mulighederne for at gå på danserestaurant her i Glasgow. Men han fik det svar, at der kun var én rigtig danserestaurant i millionbyen. Den var meget stilfuld og ikke beregnet for unge mennesker der gerne vil høre pigtråds-rytmer. I Skotland mødes ungdommen i klubber – ikke på restauranter. Vi fandt senere ud af, at det system bestemt ikke er kedeligt.

Til ære for pressefolkene gav vi et nummer. Dog kun på gramfon af hensyn til hotellets gæster. Jeg lagde »Roll over Beatles« på, men journalisterne ville høre mere. De lyttede til vore plader med en underlig mistroisk mine. – Er det jer der spiller? spurgte de. Det viste sig, at de ikke troede vi kunne engelsk så godt. Men vi fortalte dem, at det var meget normalt, at man i Danmark sang det meste pop på engelsk.

I al beskedenhed vil jeg blot referere, at pressen dagen efter viste store billeder af os og fortalte at Skandinaviens bedste pigtrådsorkester i de næste uger ville gå i vikingernes fodspor og indtage Skotland på ny. De udnævnte os til at have en meget fin personlig stil og jeg blev af uopklarede grunde nævnt som en pendant til P. J. Proby. Selv kan jeg

nu ikke rigtig se sammenligningen, men den skal vel tages som et udtryk for at være speciel.

Vi var meget spændt på vores møde med de skotske teenagere. Hvordan ville de modtage os? Vi skulle gøre os gældende på deres modersmål. Og Beat-rytmen er jo også skabt på disse kanter. Den klub vi havde premiere i lå ikke i selve Glasgow, men et stykke uden for byen i et meget smukt villakvarter der hed Schottish Borders. Vi ankom dertil lidt før klokken 20. Og her fik vi en stor overraskelse, 3-400 unge stod og ventede på os. De vinkede og råbte velkommen på dansk (det havde der stået på forsiden af en populær avis). Mange af dem havde avisudklip med fra reportagerne om vor ankomst til Glasgow. Vi var helt overvældet. Rivalerne og jeg kunne ikke ønske en bedre start på turneen. Vi var i et strålende humør og gav dem »noget for pengene« i klubben. Der var propfyldt og alle tiders stemning, da vi kom på scenen. Vores indslag var det sidste. Desværre lukker man derovre når stemningen er på højdepunktet. Allerede klokken 23 slutter man højtideligt med at spille nationalmelodien. Det er forbavsende at se så mange unge blive helt tavse og stå ret. Bagefter opløser selskabet sig hurtigt, og alle går hjem.

Mere behersket end vi kender det hjemme fra.

Turneen var startet godt og vi var meget glade. Henrik var begejstret for den skotske morgenmad, der på disse kanter betragtes som dagens hovedmåltid. For mindre end fem kroner fik man en stor skål corn flakes med mælk, stegt fisk, bacon og æg, te med ristet brød og to slags marmelade. Jeg er bange for, at Henrik ikke kan holde sig under de 200 pund hvis han fortsætter med at spise morgenmad som på den anden side Nordsøen.

På tredjedagen var vi i en ret stor provinsby, der hedder Diemfries. Også her gik det som første aften. Successen bredte sig. Fra Glasgow kom den kendte manager Bob Gardiner og besøgte os. Han er flot kørende i en Bentley og i det hele taget en meget velhavende mand i showbusiness. Han ejer hele klubber i Glasgow og vi blev overtalt til at komme ind på den mest eksklusive der hedder »Club Maryland«. Det er en forhenstående jazzklub der er blevet ombygget til »Rythm and blues«. Han ville gerne give os lange turneer i Skotland, men desværre kunne vi ikke afvige fra den plan, der var lagt. Det er dog sandsynligt at vi vender tilbage ved en senere lejlighed.

Turneen gik overmåde fint. Alle steder hvor vi kom frem, var der en modtagelse som den første aften vi optrådte i Schottish Borders. Aviserne bragte forhåndsreportager så alle kendte os inden vi ankom til byen. I alt nåede vi at besøge 10 skotske byer. Vi fik set et ualmindelig smukt land, hvor der efter min mening er lige så mange kønne piger som i Danmark. Vi har alle så mange oplevelser at registrere at det må tage lidt tid, før det rigtig går op for os, hvor pragtfuld turen har været.

Skotterne har en masse dejlig folkemusik og vi har nogle numre med hjem som jeg tror vil gøre sig. For resten prøvede jeg en skotsk folkedragt – den med kilten. Det store spørgsmål har altid været om mændene har noget på indenunder. Det har jeg lovet at bevare som en hemmelighed.

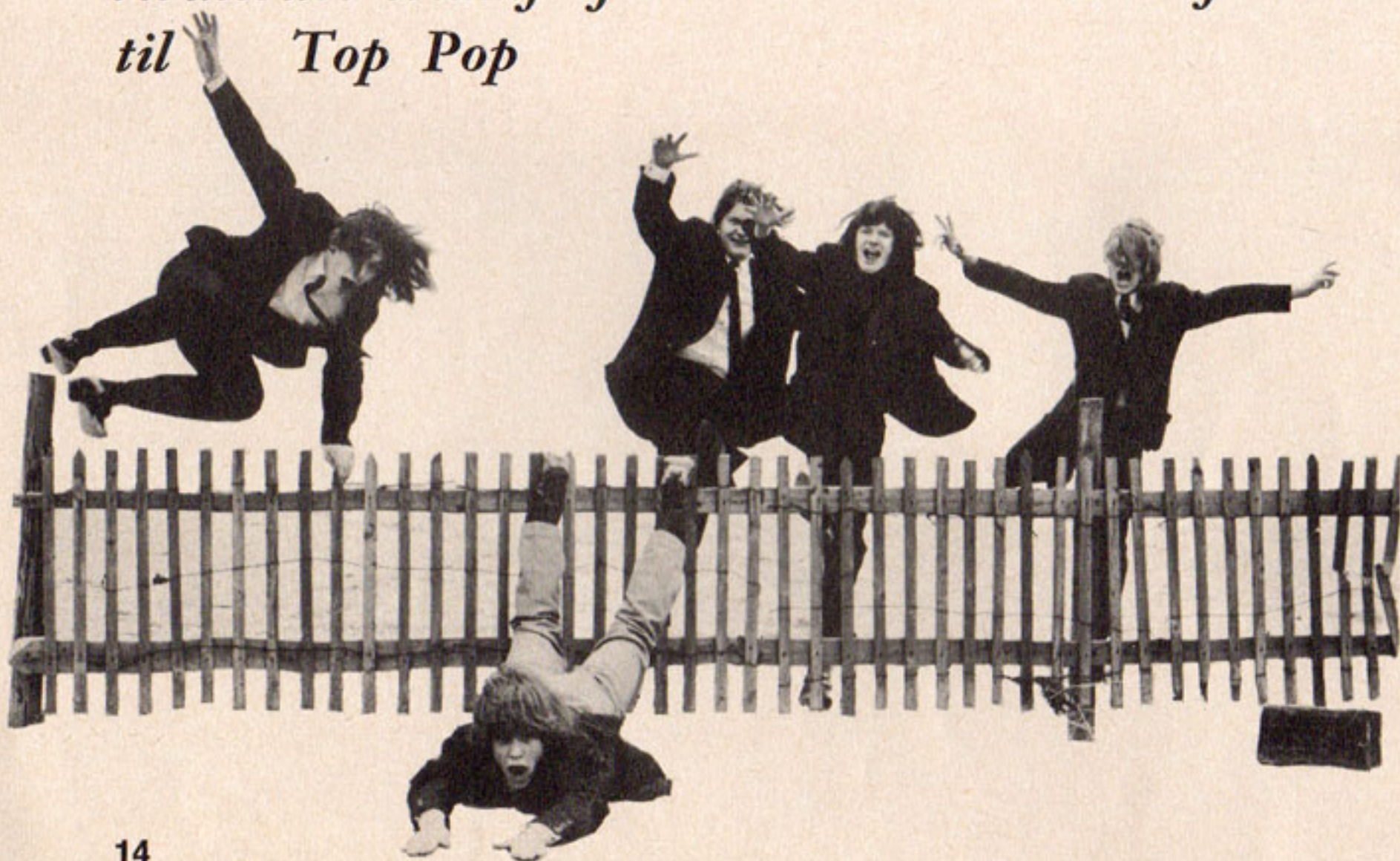
Vi traf Swinging Blue Jeans i den skotske by Perth. Gruppen bad os hilse de mange fans i København. Det bringer jeg herved videre.

Mange hilsener fra

Peter Belli

PETERS SKOTSKKE DAGBO

*PETER BELLi fortæller her om sin og
rivalernes triumfrejse til Skotland i et rejsebrev
til Top Pop*

TI PÅ TOPPEN

En af de populæreste teenageudsendelser, Danmarks Radio har haft, er uden tvivl »TI VI KA' LI'«, der jo desværre er taget af programmet.

For at bøde lidt på denne specielle form for hitliste, er vi på TOP-POP's redaktion kommet til den løsning, at i stedet for den sædvanlige barometerfacon, vil vi hver måned invitere en gruppe unge til at høre de sidste nyheder fra alle grammofonselskaberne.

I denne måned havde vi samlet 16 piger og drenge, der var meget begejstret for denne idé. Der blev spillet 30 plader, uden at de 16 dommere vidste, hvem det var, de hørte.

Efter at pladerne var blevet bedømt med points fra 5 til 20, fik denne måneds »TI PÅ TOPPEN« følgende udseende.

1 „Tired of waiting for you“

THE KINKS PYE, 195 POINTS

2 »Poupee de cire poupee de son« – France Gall, Philips 175 points

3 »Roll over Beatles« – Peter Belli & Les Rivals, Triola 170 points

4 »I'm waiting for you« – The Donkeys, Sonet 165 points

5 »I can't stop« – The Honeycombs, Pye 160 points

6 »Ticket to ride« – The Beatles, Parlophone 160 points

7 »Cadillac« – The Defenders, Sonet

8 »Belinda« – The Rocking Ghosts, Metronome

9 »The Last Time« – The Rolling Stones, Decca

10 »My Situation« – Matadorerne, Metronome

Interessen for TOP-POP's hitliste er allerede fantastisk stor, og der var mange unge, der havde meldt sig som dommere til TOP-POP's første pladepanel

OBS.

Hvis I har lyst til at være med i næste jury, skal I bare skrive til

TOP-POP,
Linnésgade 25,
K.

(Kuverten bedes mærket TI PÅ TOPPEN)

Dommerkomiteen bestod af, fra venstre (øverst): Anne Gisselbæk, Marianne Sommer, Jette Nielsen, Margrethe Petersen og Britta Christensen. Fra venstre (nederst): Helle Andersen, Anne Lis Pedersen, Susie Nordstrøm, Alice Schmidt, Peter Møller og Lasse Lundgren.

møde med MICK AVORY

FRA THE KINKS UNDER KØBENHAVNERBESØGET

Gene Pitney beskrev engang Mick Avory som den mest interessante analfabet, der er set på nogen scene. Mick var henrykt.

Han vil gerne anses for at være en sløv padde. Han tager fjollede spørgsmål i stiv arm og med et skævt smil. Spørg ham, hvorfor han har navnet Kink eller om han er dreng eller pige, og du vil se ham rulle med øjnene og tankefuldt svare: – Mægtig mand, pragtfuldt!

Han kan se uendelig dum ud, når det passer ham, – og det gør det, hvis nogen prøver at angribe The Kinks. »Hvorfor skændes med idioter?«

Trommeslageren er sikkert den store uopdagede Kink, for mens Pete, Ray og Dave deler rampelyset foran på scenen, sidder han i baggrunden og passer sine trommer.

Mick begyndte at bearbejde trommerne ved et uheld, mens han var spejder.

– Jeg var en skrækkelig spejder. Jeg kom bare ned til hytten for at sidde og spille kort og fordrive tiden. En aften var trommeslageren i vores patrulje syg, og jeg plantede mig på hans plads og slog på det gamle hakkebræt.

Mine forældre bor i Molesey, Surrey, fortæller Mick videre, og jeg har selv et hus i Muswell Hill sammen med vores manager Brian Longstaff, der er gift med Ray og Dave's søster.

Pragtfulde gilder kan du regne med.

Mick fortalte, at han på hotellet havde en stavl gode jazzplader.

Skolen var ikke Micks store nummer. Og det var gensidigt.

Da han forlod den, forsøgte han sig i en uendelig række af håndværk. Han var lærling, sne-

kaster (i sæsonen), ismand (i sæsonen), maler, dekoratør, murer, jord- og betonarbejder og forskellige andre ting, som han lykkeligt har glemt.

Jeg var dog aldrig skraldemand ... man har vel sin stolthed.

Engang, da Kinks var på vej til en koncert i deres caravan, stoppede Mick dem med jævne mellemrum.

– Se på den kantsten. Den har jeg været med til at lave. Se på de huse. Pragtfulde. Jeg malede dem.

Mick er gruppens altid uheldige medlem.

– Hvis jeg en aften vil ud og more mig, passer det altid, at der er lukket de steder, jeg vil ind. Når vi skal gennem tolden, er det selvfølgelig mig, der skal endevendes og undersøges. Engang købte jeg en helt ny bil, fordi radioen i den gamle var i stykker.

Da jeg fik den nye hjem, virkede radioen i den heller ikke.

– Jeg går for at være sløv og træg, siger Mick med en antydning af et smil. – Ray skal se tankefuld ud. Så hos fotografen sidder vi og glør med de samme ansigtsudtryk hver gang. – Mægtigt mand, pragtfuldt!

ALLE FANS

fra hele verden samler

POP-RAMMER

Alle samler på POP-RAMMER - og nu er tiden inde til, at også De er med på det nyeste nye, som har begejstret i tusindvis af fans, kort sagt alle teenagere verden over. ● Herhjemme har VI UNGE fået eneret på at lancere denne helt enestående internationale succes: POP-RAMMERNE, en helt ny og spændende måde at samle sine idoler på. ● Ideen med VI UNGE's POP-RAMMER er nemlig den, at De skal samle på dem. Jo flere poprammer jo større mulighed for at skabe sin egen spændende idol-væg. Husk også at glæde andre med VI UNGE's POP-RAMMER. ● POP-RAMMERNES smarte trekantede udformning og festlige farver gør det muligt at variere opsætningen i det uendelige - i trekanter, i firkanter, i sekskanter - ja, der er simpelthen ingen grænser for al det smarte, De kan lave med VI UNGE's POP-RAMMER. ● VI UNGE's POP-RAMMER fås hos alle landets bladforhandlere - 6 stk. for kr. 4,75. ● Hver måned bringer VI UNGE gratis en hel side med seks flotte idol-billeder i farver specielt beregnet til POP-RAMMERNE - grammofon, film, jazz, og sportsstjerner - ja vi kunne blive ved i det uendelige.

**VI UNGE'S
POP-RAMMER FÅS
OVERALT I LANDET**